Gruppe: 10

FCI rasenr: 228
FCI dato: 09.06.2021
NKK dato: 07.08.2024

AFGHANSK MYNDE

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: **10**
FCIs RASENR.: **228**

RASEBESKRIVELSE FOR **AFGHANSK MYNDE**
(Afghan Hound)

Opprinnelsesland: Afghanistan.

Hjemland: Storbritannia.

Kort historikk: De første afghanske myndene kom til Storbritannia på begynnelsen av 1900-tallet. En av dem, som het Zardin, vant på spektakulært vis Crystal Palace-utstillingen i London i 1907. Rasen er også kjent som Tazi, noe som forklarer likheten med en russisk rase med samme navn. Den afghanske mynden kommer, som navnet sier, fra fjellene i Afghanistan, og som en typisk mynde, er den en jeger - og vil jage når den får sjansen. I dag er rasen også en glamorøs utstillingshund som må kombinere styrke og verdighet med en lang, silkeaktig pels, i tillegg til å ha et orientalsk uttrykk.

Helhetsinntrykk:
Gir inntrykk av styrke og verdighet, samt en kombinasjon av fart og kraft. Hodet bæres stolt.

Adferd/ temperament: Det østerlandske eller orientalske uttrykket er typisk for rasen. Afghaneren ser på og gjennom én. Verdig og reservert og gir et visst inntrykk av villskap.

Hode:

Skalle: Lang, ikke for smal, med fremtredende nakkeknøl. Velbalansert, dekket av en lang hårtopp («top-knot»).

Stopp: Svakt.

Nesebrusk: Sort foretrekkes, leverfarget aksepteres på lyse hunder.

Snuteparti: Langt.

Kjever/tenner: Sterke kjever. Perfekt og regelmessig saksebitt. Tangbitt tolereres. Komplett tannsett.

Øyne: Mørke foretrekkes, men gyldne betraktes ikke som alvorlig feil. Nesten trekantede, skråner svakt oppover fra indre til ytre øyekrok.

Ører: Ansatt lavt og langt tilbake. Bæres tett inntil hodet. Dekket med lang, silkeaktig pels.

Hals: Lang, sterk, bærer hodet stolt.

Forlemmer:

Skulder: Lang og skråstilt, godt tilbakelagt, muskuløs og sterk uten å virke tung.

Overarm: Lang og skråstilt.

Albue: I profil rett under manken. Godt tilliggende, verken inn- eller utoverdreid.

Underarm: Rett med god benstamme

Mellomhånd: Lang og fjærende.

Poter: Kraftige og meget store både av lengde og bredde, dekket av lang, tykk pels. Hvelvede tær. Tredeputene skal ha god markkontakt.

Kropp:

Rygg: Horisontal, moderat lang, muskuløs.

Lend: Flat, bred og forholdsvis kort.

Kryss: Lett fallende mot halen. Hoftebena ganske fremtredende og med god innbyrdes avstand.

Bryst: Temmelig godt buede ribben, god brystdybde.

Hale: Ikke for kort. Lavt ansatt, ringlet ytterst. Heves under bevegelse. Sparsomt behåret.

Baklemmer:

Helhetsinntrykk: Kraftige. Stor lengde fra hofte til hase, med relativt lave haser.

Knær: Velvinklete.

Poter: Lange, men ikke fullt så brede som forpotene, dekket av lang, tykk pels.

Bevegelser: Flytende og fjærende, utpreget stilfulle.

Pels:

Hårlag: Lang og av meget tynn struktur på brystkassen, for- og bakben og på flankene. Hos voksne hunder kort og tett pels fra skuldrene bakover langs sadelen. Lang pels fra pannen og bakover med en tydelig silkeaktig hårtopp. Kort pels på snutepartiet. Ører og ben rikelig med pels. Mellomhånd og mellomfot kan ha kort pels. Pelsen må utvikles naturlig. Alle spor etter klipping eller effilering skal det trekkes for.

Farge: Alle farger tillatt. **Derimot er hvite tegninger i hodet eller på kragen sterkt uønsket.**

Størrelse:

Mankehøyde: Hannhunder: 68-74 cm
Tisper: 63-69 cm

Feil: Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er og effekten på hundens helse og velferd samt dens evne til å utføre sitt tradisjonelle arbeid

Diskvalifiserende - Aggressiv eller svært sky

feil: - Tydelige tegn på fysiske eller atferdsmessige defekter

OBS
Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.